



číslo 13.
31. březen AD 2013

Zmrtvýchvstání Páně

Zpravodaj farností
Hustopeče nad Bečvou,
Špičky,
Černotín,
a Bělotín

Pán skutečně vstal z mrtvých. Aleluja. Jemu buď sláva a vláda na věčné časy.

Lk 24,34; srov. Zj 1,6

1. čtení: Sk 10,34a.37-43 2. čtení: 1 Kor 5,6b-8 Ev.: Jan 20,1-9

**Žalm 118 Toto je den, který učinil Pán,
jásejme a radujme se z něho!**



**KRISTUS VZKŘÍŠENÝ Z MRTVÝCH
UŽ NEUMÍRÁ,
SMRT NAD NÍM UŽ NEMÁ VLÁDU.**

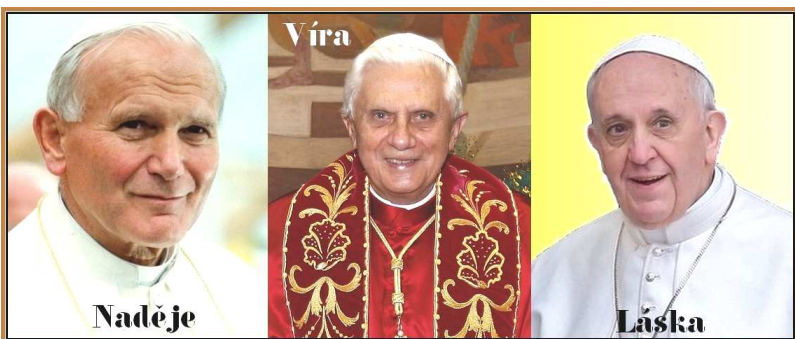
(Řím 6,9)

KRISTUS vstal,
skrývá se. Kde, v kterém místě?
Na cestě své ho najde jistě,
kdo věří v něj.
A nalezna, bude ho v duši
mívat hostem.
Kde je tvůj zničující osten,
ó SMRTI, včera vítězná?

(Václav Renč, Dopelka Nazaretská)

**LÁSKU VZKŘÍŠENÉHO SPASITELE
VÁM VYPROŠUJE**

P. František Antonín Dostál



Pastýřský list Velikonoce 2013

Drazí bratři a sestry,
dnes jsme plni radosti, protože Kristus zvítězil. Byl zabit, ale žije, protože přemohl smrt. Naše radost je tak veliká, protože zvítězil ten, který vzal na sebe naše hříchy a zemřel za nás jako smírná oběť. Byl přibit na kříž jako dlužník úpis za naše viny. Zaplatil za nás svou smrtí. Přesto žije a my jsme svobodní od hříchu. To je obrovský důvod k radosti i vděčnosti.

Svět kolem nás žije, jako by Boha nebylo. Nevidí zlobu hříchu, který přináší zkázu. Žije pro požitek přítomnosti bez pravidel. Bojí se myslet na budoucnost, protože mu chybí naděje. Často strhává i nás do svého způsobu myšlení a jednání. My však nemusíme být otroky svých slabostí a tlaku většiny. Kristus nás z každého otroctví vykoupil. Jsme skutečně svobodní, a co víc, on si nás vybral za své přátele. Udělal z nás děti Boží a dědice Božího království. Uvědomujme si svou důstojnost a mějme odvahu přiznat si svou výjimečnost, o kterou jsme se sice nijak nezasloužili, ale dostali jsme ji zadarmo jako dar Boží štědrosti. Nevyužít takový dar by nebylo projevem pokory, ale nevděčnosti. Užít tohoto daru pak bude přínosem jak pro nás, tak i pro svět.

Velikonoční víra vytváří novou kulturu. Dává nám vnitřní jistotu, že nejvyšší a všemohoucí Bůh je dobrý a že mu na nás záleží, že nás miluje. Vždyť kvůli nám se stal člověkem a šel až na kříž. Jeho láska přináší odpuštění, pokoj a radost. Probouzí naši lásku k němu jako odpověď. Vytváří z nás společenství Božích dětí, šťastnou rodinu, ve které žije jeden pro druhého a každý je šťastný, když může dělat šťastnými jiné. I přes osobní slabosti je každý z nás dost silný a bohatý na to, aby mohl druhé milovat, protože sám je milovaný Bohem. Každý má moc druhým odpustit, protože milost odpuštění dostal, když jemu odpustil Bůh. Každý je schopen dávat důvěru a tím pozvedat druhé, protože sám zakouší, jak ho vždy znovu pozvedá Boží velikorysost nabízející důvěru. Každý je schopen se dělit a hledat dobro druhého, protože se stále učí milovat druhého stejně jako sebe samého.

Kde však čerpat sílu k takovému životu z víry, k vytváření kultury odlišné od našeho okolí? Podívejme se na prvotní církev. Od chvíle, kdy uvěří v Kristovo vzkříšení, už nemluví o zklamání či zlobě nepřátel, ale o svých setkáních se Zmrtvýchvstalým. Marie spěchá k apoštolům, aby jim vyřídila Ježíšův vzkaz. Petr a Jan se osobně přesvědčí, když vejdou do Kristova hrobu, a hned informují ostatní. Emauzští učedníci po setkání s Kristem spěchají do Jeruzaléma ještě v noci, aby jim sdělili svou zkušenost se Zmrtvýchvstalým. Když ve společenství apoštolů mluví o vzkříšeném Ježíši, je najednou on sám uprostřed nich. O své víře, o svých zkušenostech víry je třeba mluvit s druhými. Nejde přitom jen o mimořádnosti a vůbec ne o náboženské senzace, jde o jeho přítomnost v našem životě, o naši snahu žít podle Ježíšových slov a myslet podobně jako on. Jde o zkušenosti s pravdivostí Božího slova, které skutečně působí to, co říká. Drazí Boží



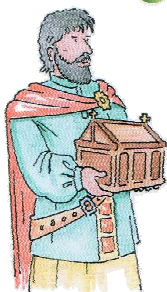
přátelé, vím, že pro někoho z Vás může být těžké mluvit o své víře, o intimním životě s Bohem. Prosim však, najděte odvahu a nemluvte spolu o skandálech a špatných příkladech, které nám předkládá televize, ale vyznejte svou víru tím, že budete mluvit o svém vztahu k Bohu. Je to důležité pro růst vlastní víry, ale i pro povzbuzení druhých. To jsou první kroky předávání víry. Překonejte ostych a začněte ve své rodině. Snad právě v té chvíli zakusíte Ježíšovu přítomnost jako apoštolové. Snad zakusíte, že Ježíš přítomný ve Vaší rodině se ukáže jako ten, který uzdravuje i mezilidské vztahy a různá zranění. Snad pocítíte, že Váš dům se stává příjemnějším a posvátnějším nejen proto, že v něm přebývají dobří lidé, ale proto, že je s nimi sám Bůh. Osloveni Boží přítomností, věnujte mu svou pozornost a mluvte také Vy s ním, jak každý sám, tak společně. Vaše společná modlitba je bohoslužbou rodinné církve. Při ní se ukazuje, že jste církví, a ona z Vás buduje církevní společenství. Prožívejte neděli, která každý týden připomíná velikonoční událost vzkříšení jako skutečný svátek. Nezapomeňme však, že svátek bez oslavence nemá smysl. V neděli ať je středem celého dne mše svatá, na jejímž konci jsme posláni, abychom šli do světa ve jménu Páně. V neděli nepracujeme, ale slavíme, abychom z oslavy Krista čerpali sílu pro další dny, abychom odpočívali v Boží přítomnosti. Nekonejme ani domácí práce, pokud nejsou opravdu nutné, a nechodme ani nakupovat, abychom nenutili k nedělní práci prodavače. Věnujme významnější chvíle hovorům o víře, společné modlitbě i náboženskému vzdělávání. Najděme čas na návštěvu příbuzných a známých, či starých a nemocných lidí z farnosti včetně těch, kteří se přestěhovali či odešli do domovů pro seniory do jiné obce. Věnujme pozornost druhým a snažme se o společenství lásky, abychom mohli zakusit Boží blízkost a setkání se Zmrtvýchvstalým uprostřed našeho společenství. Tak budeme mít podíl na budování živé církve, která se zrodila právě o Velikonocích, a zažijeme její nový rozkvět. Všem, kteří tuto výzvu aktivně přijmou, děkuji za spolupráci a všem ze srdce žehnám.

Jan Graubner

KOUTEK PRO DĚTI

31. Cyril a Metoděj putovali do Říma, záleželo jim na tom, aby papež věděl, co dělají

31



Za Cyrilem a Metodějem přijeli poslové přinášející vzácné psaní. Podle znaku na pečeti poznali, že je od samotného papeže. „Co po nich žádá? Snad neudělali nic zlého,“ honilo se jim hlavou. Rozlomili pečeť a četli: „Drazí bratři Cyrile a Metoději. Prosim, přijměte mé osobní pozvání do Říma. Těším se, že se zde s vámi seznámím. Už jsem o vás mnohé slyšel, i o tom, že sloužíte mši svatou ve staroslovenštině. Rád vás uvítám, když vim, že s sebou přinášíte ostatky mého dávného předchůdce sv. Klimenta.“ Bratři věděli, že to není samo sebou, ale že to zařídil nebeský Otec. Hned mu za to poděkovali v modlitbě. Pozvání samozřejmě přijali. Papež je zástupce Pána Ježíše na zemi, a tak chtěli vědět, zda nechybují, když slouží mši svatou ve staroslovenštině, a jestli jim povolí vysvětit na kněze muže, kteří s nimi doputovali z Moravy a od knížete Kocela. Bratřím záleželo na tom, aby vše, co dělají, bylo v jednotě s papežem. Chtěli ho poslechnout za každou cenu.

A tak nechali po poslech vzkázat, že je společně s početnou skupinou mužů mohou očekávat u bran Říma. A stalo se tak.

Když se zpráva, že se blíží skupina mužů v čele s Cyrilem a Metodějem a přinášejí ostatky sv. Klimenta, donesla až do Říma k papeži, vyšlo jim naproti procesí zpívajících lidí, kněží, biskupů se svícemi a s kadidlem. Na počest se rozezvučely i zvony všech kostelů ve městě. V ulicích jásaly zástupy lidí, protože měli radost, že přinášejí ostatky jejich oblíbeného papeže Klimenta. Lidé pevně věřili, že se nyní raduje v nebeském království a přimlouvá se za ně u nebeského Otce. Někteří nemocní se dokonce, když s vírou prosili u jeho ostatků, úplně uzdravili. Díky tomu, že byly ostatky Cyrilem a Metodějem přineseny zpět do Říma, mohly být konečně slavnostně uloženy k odpočinku v kostele svatého Klimenta.

Dobrá zpráva potěší každého. I Cyrilovi a Metodějovi poskočilo srdce, když si přečetli pozvání do města Říma od samotného papeže. Zkus poslat třeba babičce, tatínkovi do práce, paní učitelce nebo vašemu panu faráři pohlednici, na kterou napíšeš nebo nakreslíš něco, co je potěší.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 31. 3. do 7. 4. 2013

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 31. 3. Neděle Zmrtvýchvstání Páně <i>sbírka na Kněžský seminář</i>	Černotín	6:30	Za + Antonii Rekovou, syna Vojtěcha, rodiče, živou a + rodinu
	Hustopeče	8:00	Za živou a + rodinu Biskupovu a Kremlovu
	Špičky	9:30	Za + Oldřicha Kunderáta, syna Josefa a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za + Trudu Číhalovou
Pondělí velikonoční 1. 4. <i>sv. Makarius</i>	Špičky	6:30	Za + Radmilu Vašínkovou a živou rodinu
	Hustopeče	8:00	Za + Josefa Urbana a na poděkování za 80 let života s prosbou o další Boží pomoc
	Černotín	9:30	Za + P. Tomáše Prnku
	Bělotín	11:00	Za živé a + farníky
Středa velikonoční 3. 4. <i>sv. Nikita</i>	Černotín	18:00	Za živé a + farníky
Čtvrtek velikonoční 4. 4. <i>sv. Izidor Sevillský</i>	Bělotín	18:00	Za + manžela, rodinu a dvo
Pátek velikonoční 5. 4. <i>sv. Vincenc Ferrerský</i>	Černotín	14:00	Requiem za + Anežku Glötzerovou
	Hustopeče	18:00	Za Marii Vozákovou, bratra Jaroslava, rodiče Davida Jaroslava, 2 manželky a vnuka Ladislava
Sobota velikonoční 6. 4. <i>bl. Notger</i>	Špičky	18:00	Za + Josefa Sůkala, Jaroslavu a Karla Šumšalovy a syna Jaroslava a živou rodinu
Neděle 7. 4. 2. neděle velikonoční neděle Božího milosrdenství Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Na poděkování za Boží pomoc a ochranu při podnikání a za živé a + zaměstnance při výročí 80 let založení firmy
	Černotín	9:30	Za + rodiče Lukešovy, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za + Josefa Dostalíka a prarodiče z obou stran
	Hustopeče	14:00	Adorace a modlitba korunky k Božímu milosrdenství

V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu navštěvovat nemocné a také budou adorace a zpovídání.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.